

РЕШЕНИЕ

№ 5414

гр. София, 17.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7707** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.44а, ал.1 и ал.2 във връзка с чл.44, ал.6 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на А. С., [дата на раждане] , гражданин на У., срещу ЗАПОВЕД №4078-ПАМ-380 от 18.07.2023г. на зам.директора на РДГП „Драгоман“, с която е принудително настанен в СДВНЧ.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е незаконосъобразен като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с материално-правните норми. С оглед изложеното –се моли за отмяна на заповедта и за незабавното освобождаване на лицето и връщане на документите му. По същество се визира, че не са налице основанията по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ и лицето не създава пречки за изпълнението на Заповед №4078 ПАМ 378 от 18.07.2023г. за експулсиране. Твърди се, че в заповедта погрешно е посочено, че срещу лицето има ДП №28/23г.. Подчертава се, че лицето е разпитано като свидетел по посоченото ДП, а не е срещу него, а срещу С. Л. и производството е завършило със споразумение. Излага се довода, че оспорваният има постоянен адрес на територията на Полша и няма да се укрие. С оглед изложеното се прави извода, че нито се възпрепятства изпълнението на заповедта, нито има опасност от укриване. На последно място се възразява и по отношение на компетентността. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание –жалбата се поддържа от процесуалния представител на оспорвания -адв.М.. Допълват се съображения, че не е възможно изпълнението на заповедта за експулсиране на основание чл.44, ал.5 от ЗЧРБ. Представят се

доказателства за адрес в Полша, [населено място]. Прави се и довода, че заповедта не е съобщена на лицето чрез преводач.

Ответната страна –чрез процесуални се представител -юрк.Н. оспорва жалбата. Твърди, че е известна практиката на административните съдилища, че не се изисква доказаност при участие на лицето в нарушение или престъпление. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 31.07.2023г., по отношение на връчване от 18.07.23г., е в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Във връзка с гореизложеното съдът съобрази следното:

Видно от протокол от 18.07.23г. на л.9 оспорващият е разпитан по ДП като свидетел. Същият е заявил, че на 07.07.23г. е пристигнал от Полша в РБ като турист с цел посещение на Ч.. Престолял 3 дни в [населено място] с 2ма приятели Л. и Беркута в апартамент, след което отишли в Б., където отново били до 18.07.23г., когато той и единия му приятел /Беркута/ с рента кар /марка "Пежо/ се насочили към З. България за посещение на определено населено място и църквата във същото. След тях бил С. Л., който карал автомобил на свой приятел-българин /"Ф. „Туарег“"/. Л. бил задържан и обвинен във връзка с превоз на мигранти. При задържането му- С. - е спрял доброволно с автомобила и той също е бил задължан. Видно от писмо от 18.07.23г. на РДГП Драгоман -досъдебно производство ДП №28/23г. е образувано във връзка с престъпление по чл.211, ал.1 от НПК като е задържано лицето С. Л., украински гражданин, който чрез МПС /"Ф. Т./ подпомага 8 лица при [населено място], Драгоман, да преминат незаконно в страната.

Във връзка с образуваното ДП №28/23г. на А. С. със заповед №4078 ПАМ 379 от 18.07.23г. е наложена ПАМ –забрана за влизане в РБ за срок от 5 години, считано от наложената ПАМ „Експулсиране“ със заповед №4078 ПАМ 378 от 18.07.2023г., като със заповед №4078 ПАМ 380 от 18.07.2023г. чужденецът е настанен в СДВНЧ за това, че има опасност да се укрие и възпрепятства изпълнението на заповед №4078 ПАМ 378 от 18.07.2023г.. В оспорената заповед има препращане към предложение №4078р-11397 от 18.07.23г.. Видно от същото предложение на л.28 В същото е описана ситуацията във връзка с ДП, като е посочено, че е имало 2 джипа марка „Ф. Т.“, като единият е спрял, а другият е избягал. При спряното МПС са установени 8 лица, представени като афганистанци, а шофьорът е избягал, като впоследствие са хватати Беркута и Л. и последният е разпознат като шофьора на л.а.. Докато лицата са разпитвани е спряло бялото Пежо, управлявано от С.. В предложението е посочено , че с оглед необходимостта от провеждане на действия по първоначална идентификация, установяване на самоличност –се предлага по отношение на тримага да се издадат заповеди за експулсиране, както и а настаняване в СДВНЧ.

По делото е приложено и постановление за привличане на обвиняем от 18.07.2023г. /л.14 гръб/ на С. Л., за това, че е подпомогнал и превозвал посочените 8 чужденци при [населено място] да преминат в страна в нарушение на закона. Видно от протокола за разпит на лицето- същото се е признало за виновно и е изявило желание да се сключи споразумение, каквото е одобрено от РС-Сливница по нохд №494/23г..

По преписката е представена на л.30 заповед №4078-1525 от 20.10.22г., с която Директора на РДГП –Драгоман оправомощава зам.директора да издават заповеди по

ЗЧРБ.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО от правна страна съдът намира следното:

Не се споделя довода на оспорващата страна, че заповедта е издадена при липса на компетентност. Същата е постановена от зам.директора във връзка с горепосочената заповед за оправомощаване и на основание чл.44, ал.1 от ЗЧРБ.

По същество обаче заповедта е материално-незаконосъобразна. Видно от същата –тя е постановена на основание чл.44, ал.6 и ал.8 от ЗЧРБ вр. с чл.10, ал.1 т.4 от закона.

Следва да се има предвид, че т.4 на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ е свързана с данни за търговия на хора, а в представените писмени доказателства не може да се направи извода за подобна съпричастност на С. към това деяние. В действителност, както възразява юрк.Н. -процесуален представител на ответника, не се изисква доказаност, но към преписката липсват и данни за съпричастност. Никъде и от изявленията на обвинения и осъден С. Л. - не става ясно, че С., който е пътувал отделно, е знаел за извършеното от Л. престъпление.

От друга страна -основанието, посочено в ал.6 на чл.44 от ЗЧРБ - се състои във възпрепятстване изпълнението на ПАМ по чл.39а, ал.1 т.2 и т.3 или следва да е налице опасност от укриване. Тези две хипотези може да са осъществени самостоятелно една от друга или съвместно. Видно от заповедта са налице и двете като се препраща към предложението, но в същото няма никакви конкретни съображения как точно С. възпрепятства изпълнението на наложеното му експулсиране. Няма и констатации защо има опасност да се укрие. Тези изводи на ответника не могат да са бланкетни, а трябва да почиват на конкретни факти. С оглед изложеното заповедта е материално незаконосъобразно и като такава следва да се отмени. Доколкото в ЗЧРБ е посочено, че след влизане в сила на отмяна - се постановява незабавното освобождаване на лицето, то такъв диспозитив не се дължи.

Във връзка с гореизложеното - по възражението на адв.М. в съдебно заседание -трябва да се констатира, че в действителност в обжалваната заповед няма данни да е имало преводач, но в заповедта за експулсиране, която е връчена на същата дата е отразено като преводач лицето Г. Б. Й. и макар да не е посочено от какъв език е превода, то оспорващият се е подписал и не е възразил, поради което се приема, че актът му е бил сведен до знанието. Същите констатации се отнасят и до обжалваната заповед, поради което не се приема, че има процесуално нарушение.

На последно място трябва да се има предвид, че пред настоящата инстанция са представени доказателства за адрес на лицето в [населено място], Полша, което е обстоятелство, свързано с преценката дали може да се укрие или не.

С оглед изхода от спора следва на страна да се присъдат разноски за платеното адвокатско възнаграждение /л.8/ от 600лв. по процесната защита.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на А. С. [дата на раждане] , гражданин на У.,

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №4078-ПАМ- 380 от 18.07.2023г. на зам.директора на РДГП „Драгоман“, с която е принудително настанен в СДВНЧ ОСЪЖДА ГП-МВР да заплати на А. С., [дата на раждане] , гражданин на У. –разноски по делото в размер на 600лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ с касационна жалба.

След влизане в сила на решението - при отмененя заповед, следва лицето да се

освободи незабавно на основание чл.46, ал.5 от ЗЧРБ.

Преписи на страните.

Съдия: